

Trioli

Keski-Helsingin musiikkiopiston lehti 2017

Sattuma

Enemmän irti soittimesta.
Enemmän iloa soittamisesta.

Mechelininkatu 28 B
00100 HELSINKI

050 465 4844

www.howviolins.fi

 [howviolins](https://www.facebook.com/howviolins)

*Tarjomme jousisoittinalan
asiantuntemusta ja ammattitaitoa
aloittelijoille sekä ammattilaisille.*

Tervetuloa!

Risto Vainio Oy

Apollonkatu 21
00100 Helsinki
Finland
p. 09 447 226

www.ristovainio.com
info@ristovainio.com

Avoinna: ti-pe 10–17, la 10–16

Tässä Triolissa

Trioli-lehti 2017
31. vsk

Julkaisija
Keski-Helsingin musiikkiopiston
kannatusyhdistys ry.

Päätoimittaja
Petri Aarnio

Toimitussihteeri
Salla Saarela

Toimituskunta
Petri Aarnio
Salla Saarela
Lea Einiö

Ulkoasu
Merja Lensu

Kannen kuva
Veikko Somerpuro

Toimitus
Keski-Helsingin musiikkiopisto
Helsinginkatu 3-5
00500 Helsinki
p. 050 3728 441

Painopaikka
Forssa print

ISSN 0786-2598

Lämmin kiitos kaikille ilmoittajille
ja lehden tekoon osallistuneille!

KUVA SALLA SAARELA

KUVA VEIKKO SOMERPURO

KUVA SALLA SAARELA

Pääkirjoitus	5
Pelin henki	7
Barokin pauloissa	8
Veitsiä laatikossa	10
Juuri oikealla hetkellä	13
Säveltäminen on luovaa keksimistä	14
Bussimat kallakin voi säveltää	16
Joukkuepeliä musiikkiopistossa	18
Kalteva, keinuva ystävyys	20
Tosissaan leikkien	22
Nyt me soitetaan!	23
Vuoristoteitä ja viulutunteja	24
Mikä muusikkoa kuormittaa?	26
Lapsi soittaa lapsen lailla	28
Pulmakulma	30
Oppilaaksi musiikkiopistoon	31
Kesämusisointia Päivölässä	31

KUVA SALLA SAARELA

III valtakunnalliset musiikkikasvatuspäivät 2017: www.fisme.fi

Suomen musiikkikasvatusseura – FiSME ry
Olemme musiikkikasvattajien ja heidän yhteisöjensä yhdysside
sekä Suomessa että maailmalla.

SUOMEN LAAJIN
SOITINVALIKOIMA
KÄTEVÄSTI VERKOSSA:
WWW.SOITINLAINE.FI

Jo vuodesta 1931

SOITTIMIA
KAIKKIALTA
MAAILMASTA.

ISOILLE
JA
PIENEMMILLE
TÄHDILLE.

SOITIN LAINE OY
/ HELSINKI
POHJOINEN
RAUTATIEKATU 11
00100 HELSINKI
☎ 0290 80 2440

SOITIN LAINE OY
/ TURKU
MAARIANKATU 10
20100 TURKU
☎ 0290 80 2400

WWW.SOITINLAINE.FI

Sattuma

Ihmisillä on tapana suunnitella asioita ja rakentaa tulevaisuutta tarkan suunnitelman varaan, mutta usein suunnitelma ei toteudukaan. Sattumaa kun ei voi ennakoita. Tämä Trioli keikkaa sattuman ja suunnitelmallisuuden välisessä tilassa.

Elämys on tunne, joka muuttaa jotain sisimmässä. Musiikkisuhteen vahvistumiseen vaikuttaa usein sattuma, joka on johdattanut elämyksen äärelle. Sattuman voi kohdata vaikkapa barokkimusiikkiperiodilla, jossa saa kuulla uusia ilmaisuja ja sointeja.

Koettuja elämyksiä voidaan ilmaista musiikillisella keksinnällä. Opistomme on edelläkävijä sävellyksen opetuksessa nuorille. Sävellysoppilaan kuvaukset suuresta elämyksestä vastaavat hyvin sävellysopettajan suunnitelmia avata musiikin maailmaa uteliaille.

Oivallus tarvitsee ravintoa. Elämyksen jalostaminen oivallukseksi edellyttää veitsiä laatikkoon; välineitä, joilla voi paloitella kokemaansa ja nauttia sitä sopivan kokoisina annoksina. Musiikin hahmottamisessa

auttavat opettajat, jotka tietävät, milloin lapsi soittaa lapsen lailla ja osaavat ennakoita, milloin lapsella on otollinen hetki perehtyä asioihin syvemmin.

Orkesterissa syntyy oivallus yhdessä tekemisen upeudesta.

Yhteinen ääni on enemmän. Vaikka kaikki eivät voi soittaa orkesterissa, onneksi ihmiset maailmassa voivat laulaa. Ja niilläkin, joilla ei ole omaa soittoharrastusta, on oma suhde musiikkiin. Seuraavan polven musiikkiopistolainen on tällöin vanhemmalleen suuri ilo.

Ilo syntyy oivalluksesta. Ilo on uuden oppimista ja oivalletun asian toistamista niin, että se jää kehon muistiin. Ilo on kokea elämyksiä ja jakaa niitä toisten kanssa.

Musisoinnin ilo ei ole sattumaa.

Petri Aarnio
rehtori

Elämys, oivallus, ilo!

Keski-Helsingin musiikkiopisto on lasten ja nuorten musiikkisyhteisö, jossa noin 250 kouluikäistä soitinoppilasta tapaavat viikottain 35 opettajaansa ja lähes 250 musiikkileikkikoululaista kokoontuvat 0–8-vuotiaiden perhe- ja musiikkileikkiryhmiin.

Yksilö- ja ryhmäopetuksessa yhdistyvät tavoitteellinen, lempeän määrätietoinen

musiikin opiskelu ja luova ilmaisu. Päämääränä on oppilaan hyvä musiikkisuhte – mahdollisuus hankkia elämälle eväitä taiteellisen, taidollisen ja emotionaalisen kasvun kautta.

Yhteismusisointi on pienestä pitäen tärkeä osa opetusta. Erilaisten yhtyeiden ja orkestrojen ohjelmisto vaihtelee barokista aikamme musiikkiin sekä kansan- ja maailmanmusiikista

muuhun rytmimusiikkiin. Opetusta rikastuttavat oma musiikin tekeminen, musiikin teknologia, taiteiden integrointi ja ilmaisuopetus.

Keski-Helsingin musiikkiopisto on lakisääteisen valtionavun ja Helsingin kaupungin toiminta-avustuksen piirissä. Opisto antaa taiteen perusopetuslain laajan oppimäärän mukaista opetusta.

Suomalainen pianokoulu on jälleen täällä!

Suomalainen pianokoulu on ilmestynyt Fennica Gehrmanin uusintapainoksena. Tämä Ritva Lehtelän, Anja Saaren ja Eeva Sarmanto-Neuvosen klassikko sisältää vasta-alkajille sopivan Alkusoitto-vihkon sekä kolme jatko-osaa, jotka suorastaan kutsuvat koskettimien pariin. à 34,80 €

Uusia kokoelmia ja kestopuosikkejä

Tuulia Tuovinen: Colourclarinet, kirja A

Colourstrings-metodiin perustuva ihastuttava soitinkoulu klarinetille. Kirjan jokainen kuva, nuotti ja teksti ovat kutsuja musisointiin! 39,80 €

Suomalaista toiveohjelmistoa pianolle 2

Odotettu jatko-osa! Mukana mm. Oskar Merikannon Kesäillan idylli, Heino Kasken Pankakoski sekä Jean Sibeliuksen Finlandia ja Valse triste. 29,90 €

Kalevi Aho: 19 preludia pianolle

Preludiivihko sisältää myös musiikkiopistotasolle soveltuvaa ohjelmistoa. 24,80 €

Jean Sibelius: Pianominiatytyrejä & Viisi luonnosta op. 114

Suosittu miniatyyrivihko sisältää 24 Sibeliuksen rakastetuinta pianokappaletta, mm. Kuusi, Etydi, Berceuse ja Romanssi Des-duuri. 29,90 €
Viisi luonnosta pianolle perustuu kokonaisedition uuteen nuottikuvaan. 21,10 €

Toivo Kuula: Teokset alttoviululle

Uutuuskokoelma, joka jatkaa Kuulan jousiteosten julkaisusarjaa. 29,00 €

Mirka Vähätäri: Pianopäivä

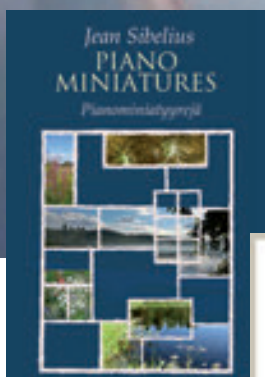
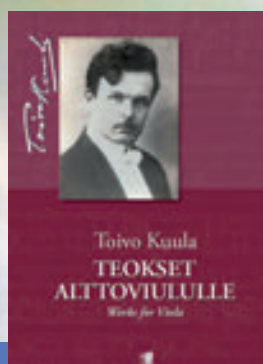
24 koukuttavaa kappaletta – uusi pedagogien suosikkikokoelma. 25,80 €

Louhos—Juris—Liu-Tawaststjerna: Pianon avain

Kattava ja kiiteltty pianokoulu ohjelmistovihkoineen. à 20,10 - 33,60 €

Arja Suorsa-Rannanmäki: Colour Keys, The Piano ABC

Inspiroiva pianoaapinen pienille soittajille. A-osa: 38,30, B: 41,50 €

Tilaukset ja tiedustelut:

FENNICA GEHRMAN

Ostinato
nuottikauppa • sheet music shop
Tykistönkatu 7 • 00260 Helsinki
Puh. (09) 443 116 • fax (09) 441 305
www.ostinato.fi • ostinato@ostinato.fi

Pelin henki

Joulupäivänä voitin ensimmäisen kerran Monopoli-pelin. Perheen kesken pelattiin, homma eteni vauhdilla, parin kierroksen jälkeen myymättä oli enää vesilaitos. Niin kuin Monopolia pelanneet tietävät, pelin päämääränä on ajaa muut konkurssiin. Koko näyttämö jää voittajan haltuun, siitä tuo nimikin, Monopoli.

Pelit ovat hieno keksintö, niihin upotessa ja varsinkin niissä pärjätessä unohtaa oman vajavaisen olemassaolonsa. Aika kiittää, on kivaa. En tästä kirjoittaisi, jos asiat olisivat edenneet puhtaasti näin.

Monopolin perusjujuna on se, että jos pelaaja saa haltuunsa kolmen samanvärisen kadun kokonaisuuden, hän voi rakentaa taloja ja sittemmin hotelleja. Kävijöiltä peritään vuokraa. Yksi kanssapelaajista oli ostamisvimman, verotuksen ja vankilareisujen takia vähissä varoissa, joten kun tarjosin hänelle kelpo tukun rahaa Liisankadusta, hän myöntyi. Minulla oli Kruununhaka-trio Snellmaninkatu-Unioninkatu-Liisankatu. Rakensin. En ollut ainoa joka rakensi. Yksi pelaajista tyhjensi kassansa ja rakensi Mannerheimintielle ja Erottajalle, pelin kalleimmille läänityksille.

Nyt logistiikka astui avukseni. Sattuma- ja Yhteismaa-ruudut paljastivat, että pelissä oli rikollisuutta kuin Pietarin rakennusbisneksessä. Hyvin usein kävi niin, että pelaajat ennen laudan viimeistä neljännestä päätyivät vankilaan eivätkä edenneet maksamaan vuokraa Mannerheimintien ja Erottajan taloista. Sen sijaan he vapautuessaan vankilasta ajatuivat suoraan minun hotelleihini Kruununhaassa. Rikastuin. Muut köyhtyivät.

Ensimmäinen teki konkurssin ja luikki kitkeränä omaan huoneeseensa katsomaan Frendejä. Minulla meni hyvin mutta omatunto alkoi kolkuttaa. Ei tuntunut pelkästään kivalta repiä rahoja toisilta varsinkaan kun he olivat omia lapsia. Vaimon ryövääminenkin oli vähän siinä ja siinä. Vankilasta vapauteen marssivien pelaajien välitön riistäminen toi mieleen ne monet ansat joihin hauraassa sosioekonomisessa tilanteessa olevat ihmiset voivat langeta. Todellinen elämä vilkkui varjokuvana pelin todellisuuden takana, mikä ei ollut ihme kun Kruununhaan kadut ja kulmat olivat tosielämästäkin tuttuja. Varastin lesken rovon ja vein tikkarin lapsen kädestä.

Lakkasin perimästä pikkuvuokria mutta se oli turhaa hyväntekeväisyyttä. Pelin ainoa ja väistämätön lopputulos oli se, että minä voitin ja peli loppui. Saatoin syyttää vain itseäni ja omaa ahneuttani. Toisaalta olin toteuttanut yhteisesti sovittuja sääntöjä.

Kokemukseen, tähän ristiriitaan, täytyy kätkeytyä opetus, ajattelin. Yritän muotoilla sen.

Populaarikulttuurin ja nykytalouden ytimessä nopea nautinto ja pettymys ovat niin lähellä toisiaan, että perusteettomasti hankittu hyvä olo ei kestä. Menestys ja vauraus, jotka on hankittu kyseenalaisin keinoin, on niin hauras panssari, että sitä pitää kaikin keinoin vahvistaa. Niin kutsutun terveen kilpailun pudotuspelissä jopa oman perheen nitistämisen voi olla looginen seuraus. Ei ole niin viatonta toimintaa, etteikö siinä olisi koko maailma. ■

Peli-iloa!

Kirjoittaja on toimittaja ja kirjailija.

Barokin pauloissa

Musiikkiopistolla järjestettiin syksyllä orkesteriperiodi, jolla tutustuttiin barokkityylin asiantuntijoiden opastuksella. Opimme tiiviin jakson aikana paljon barokista mutta myös yhteissoitosta ja toisistamme.

Concerto Kurvin ohjelmisto koostui barokkisäveltäjien Händelin, Purcellin ja Lullyn teoksista. Kokoonpanoomme kuului jousi- ja puhallinsoittimien lisäksi myös kitara ja kosketinsoittimia. Se oli virkistävää ja toi orkesteriin uusia värejä, sillä varsinkin kitaroita kuulee harvemmin uudemmassa orkesterimusiikissa. Kutakin soitinryhmää ohjasi **Suomalaisen Barokkiorkesterin FiBO:n** koulutustyöryhmän kouluttaja, joka jakoi vinkkejä oman ryhmänsä soittajille, näytti itse mallia ja kuunteli meitä oppilaita tarkasti.

Harjoituksissa soitettiin vuoroin yhdessä ja vuoroin erikseen. Kouluttajat opettivat meille huomaamattomasti hyvää tapaa harjoitella; Pohdimme ensin yhdessä, miltä halusimme musiikin kuulostavan, ja vasta sen jälkeen yritimme soittaan toteuttaa ajatuksemme. Musiikki tarjosi mahdollisuuden myös yhteissoiton hiomiseen, sillä kappaleiden koonpanot vaihtelivat yhdestä soittajasta koko mittavaan orkesteriimme ja siksi oli oltava jatkuvasti valppaana. Solisteille annettiin tilaa soittamalla kevyesti, ja monen kymmenen soittajan soittaessa yhtä aikaa oli tarkkailtava kouluttajien soittoa, jotta äänet saatiin alkamaan ja loppumaan yhdessä.

Ensimmäinen konsertti oli Sörnäisten metroasemalla. Aivan koko orkesterimme ei mahtunut asemalle, mutta reilu kymmenen soittajaa ilahdutti toisiaan ja kaupunkilaisia barokkijammailulla. Esiintyminen isolla asemalla oli oivallinen tapa tuoda musiikki sinne minne se kuuluukin: ihmisten luokse. Uskon, että jokainen katumuusikko toivoo vangitsevansa yleisönsä edes hetkeksi aloilleen. Ohikulkijat hymyilivät meidät nähdessään,

Fibolaisilla tuntui olevan jännittävää sisäpiiritietoa, jonka avulla he taikoivat musiikkiin asioita, joita ei nuottikuvasta olisi mitenkään nähnyt.

ja ilahduttavan moni todella malttoi kiireeltään pysähtyä kuuntelemaan soittoaamme.

Päätöskonsertti kuultiin kauniissa Paavalinkirkossa Vallilassa. Kirkkosali on kooltaan moninkertainen verrattuna opistomme saliin, ja kenraaliharjoituksessa huomasimme, että kirkossa musiikki todella heräsi henkiin. Vanhemmat, tuttavat ja musiikin ystävät tulivat kuuntelemaan konserttia. Tuntui hienolta soittaa yleisölle ja näyttää, mitä olimme kuluksen kuukauden aikana oppineet ja saaneet aikaan yhdessä. Harjoitukset olivat takana, nyt oli lupa nauttia.

Periodin aikana opin – ja toivottavasti muutkin oppivat – kiinnostavia yksityiskohtia barokkityylistä. Fibolaisilla tun-

Ajattelen barokkimusiikin olevan klassisen musiikin vastine bändisoitolle.

tui olevan jännittävää sisäpiiritietoa, jonka avulla he taikoivat musiikkiin asioita, joita ei nuottikuvasta olisi mitenkään nähnyt. Soita tämä ääni vähän pidemmäksi, tuon voi soittaa vähän hiljempaa, kokeile jättää tämä kokonaan pois. Näitä arvokkaita tiedon-

**Harjoitukset
olivat takana,
nyt oli lupa
nauttia.**

Barokkimusiikki

- aikakausi noin 1600–1750-luvuilla
- tunnusomainen sävellyslaji konsertto
- soitinmusiikin nousu laulumusiikin rinnalle
- musiikin ja tunteiden yhteys oleellista
- aikakaudelle tyypillinen mahtipontisuus ja koristeellisuus vallitsivat myös musiikissa
- kuuluisia säveltäjiä mm. J.S. Bach, A. Vivaldi, G.P. Telemann, G.F. Händel

Concerto Kurvi

Syyslukukaudella 2016 järjestettiin barokkimusiikkiperiodi, johon kaikki olivat tervetulleita osallistumaan. Periodin vetäjinä toimivat Suomalaisen Barokkiorkesterin FiBO:n koulutustyöryhmän muusikot. Oppilaita oli mukana noin 70 kaikista soitinryhmistä.

muruja voin viedä edelleen soittotunnille ja yhteisiin muidenkin opiksi.

Ajattelen barokkimusiikin olevan klassisen musiikin vastine bändisoittoa. Periodin teoksissa stemmoja oli kourallinen. Oli melodioita, säestäviä asioita ja tietenkin basso. Jos omalle soittimelle ei ollut kirjoitettu roolia, viereisellä soittajalla oli usein jokin minulle sopivaa. Jos nuotteja oli aivan liikaa eivätkä sormet yltäneet kaikkiin ääniin, karsittiin turhat koukerot pois. Parasta koko periodissa olikin se, että kaikki olivat tervetulleita tähän bändiin soittimesta ja taidoista riippumatta. ■

Kirjoittaja opiskelee fagotinsoittoa Keski-Helsingin musiikkiopistossa.

Esiintyminen metroasemalla oli oivallinen tapa tuoda musiikki sinne minne se kuuluukin: ihmisten luokse.

Veitsiä laatikossa

Tavallisesta musiikkia kuuntelevasta perheestä lähtöisin oleva varhaisteini sai kitaran ja kolme sointua. Sitten se oli menoa. **Erno Aalto** on musiikin perusteiden eli mupeopettaja Keski-Helsingin musiikkiopistossa. Ernon polku musiikin ammattilaiseksi ei ole aivan tavallinen.

Erno Aalto

- syntynyt Kuusankoskella vuonna 1980
- naimisissa, pienen vauvan isä
- Musiikin maisteri Taideyliopiston Sibelius-Akatemiasta vuonna 2016
- Keski-Helsingin musiikkiopiston musiikin perusteiden opettaja tammikuusta 2016 lähtien
- meneillään lisäopintoja Viron Musiikki- ja teatteriakatemiassa nyky-improvisaation parissa
- toimii ohjaajana valtakunnallisessa Sibelius-Akatemian, Metropolia ammattikorkeakoulun ja Helsingin yliopiston hallinnoimassa Säveltämisen pedagogiikka -hankkeessa
- Maisterintutkielma: *Säveltäminen musiikin perusteiden opiskelun työtapana – Oppilaan kokemus-maailma lähtökohtana sävellys-pedagogiikalle*, http://ethesis.siba.fi/files/erno_aalto_maisterin_tutkielma_20.8.pdf

KUUSANKOSKELAISISSA PERHEESSÄ kuunneltiin paljon musiikkia, äiti ja veli eritoten olivat musiikin suurkuluttajia.

– Äiti soitti kitaraa, muttei perheen kuullen, kertoo Erno.

– 15-vuotiaana ystäväni pakkoliittivät minut kirkon nuorisokuoroon riparilauluja laulamaan, kertoo Erno.

– Sitten kaveri opetti kolme sointua kitaralla. Opettelin yhden soinnun lisää ja taas opettelun uuden biisin. Oli hankittava kitara.

– Ensimmäinen kitarani maksoi 300 markkaa tammikuussa 1996. Se on kotona edelleen. Ei se soittajan peli ole, mutta minulla on paljon hyviä muistoja siitä soittimesta, Erno kuvailee.

TEORIATIEOTOISUUS ON leimannut Ernon musiikillista etsintää jo nuoruusvuosina. Lukioikäisenä hän huomasi, että taitoa alkoi karttua siinä vauhdissa kuin oli luontevaakin, mutta hänellä oli paljon aukkoja musiikillisessa perussivistyksessä. Hän hakeutui Pohjois-Kymen musiikkiopistoon tekemään mupekursseja.

– Mielenkiinnon kohdistamista auttoi tietoisuus siitä, että se, mitä tekee, ilmaistaan jollain merkkijärjestelmällä ja selitetään jollakin käsitteellisellä tavalla, aukaisee Erno.

– Sitten, kun pääsin Oriveden opiston musiikkilinjalle, alkoi konkretisoitua, että kyllä tästä jonkinlainen ammatti tulee.

AMMATTIOPINNOT ALKOIVAT

Palmgren Konservatoriossa rytmimuusiikon koulutusohjelmassa.

– Musiikin perusteiden opettajistani tuli minulle esikuvia. Tajusin, että opetusduuni voisi olla oma väylä tässä ammatillisessa

Jokaisessa hyvässä mupessa soitetaan.

elämässä, sanoo Erno.

– Haluan olla itsekin sellainen inspiroija ja ikään kuin kansankynttilä, innostuu Erno.

– Teoria ei ole suinkaan itse-tarkoitus, vaan yksi työkalu musiikillisessa ajattelussa, kuin yksi veitsi laatikossa, Erno muotoilee.

AMMATTIOPINNOT JATKUIVAT

Metropolia ammattikorkeakoulussa, josta Erno valmistui musiikkipedagogiksi erikoistumisalana teoriaopettaja. Tämäkään ei riittänyt, vaan hän valmistui juuri Taideyliopiston Sibelius-Akatemian musiikkikasvatuksen koulutusohjelmasta musiikin maisteriksi.

KYSYMYKSEEN, MIKSI musiikin perusteet ovat tärkeitä, hän pohtii hetken vastusta.

– Jokaisessa hyvässä mupessa soitetaan. Sen jälkeen tarkastellaan, mitä tuli tehtyä. Näin musiikin laatu paranee.

– Tehdystä musasta, oli se omaa tai jonkun muun säveltämää, voidaan oppia sellaisia ilmiöitä, mitkä meissä herättävät mielihyvää.

– Tietoisuus, taidot ja osaaminen lisääntyvät. Sitten voidaan tuottaa yhä kirkkaammin musiikkia, mutta eri tasolla, koska ymmärrys musiikista on syvempää. Loppupeleissä tämä vaikuttaa myös tulkintoihin ja siihen miten musiikin kuulee, todistaa Erno.

SIKSI NYKYAIKAISILLA musiikin perusteiden tunneilla kaikenlainen tekeminen on pääosassa.

– Me soitetaan, kuunnellaan, keskustellaan, kirjoitetaan, sävelletään, sovitetaan,

Kyllä tästä jonkinlainen ammatti tulee.

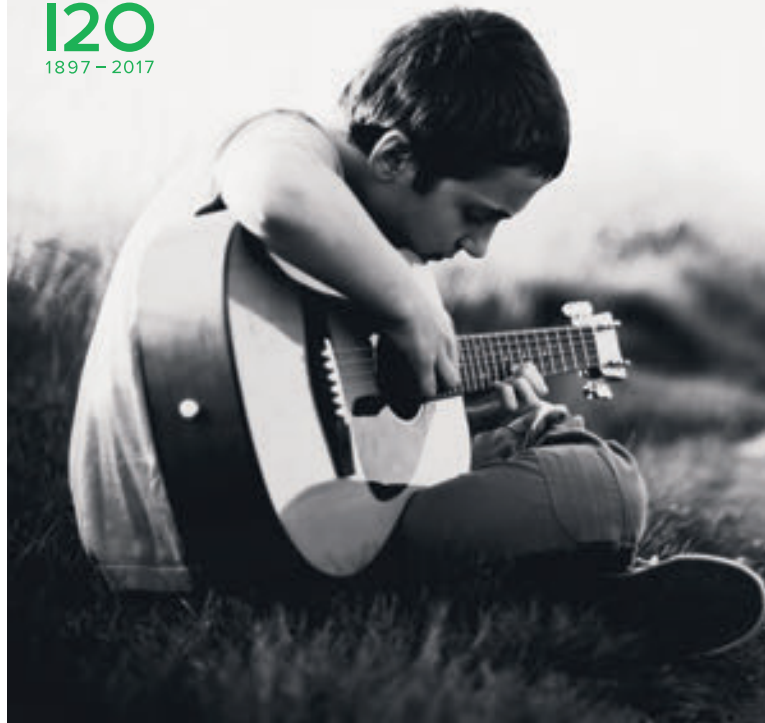

lauletaan, improvisoidaan, johdetaan musiikkia ja ehkä jopa eletään sitä!

Kysyttäessä, mitkä voisivat olla terveiset Triolin lukijoille, Erno miettii hetken ja antaa kuunteluhaasteen:

– Yritä kuunnella yksi kokonainen kappale päivässä ilman häiriötekijöitä ja mietmistä pidät siinä kappaleessa. ■

Kirjoittaja on musiikkiopiston rehtori.

Autamme toteuttamaan unelmia

120-vuotias F-Musiikki palvelee kaikkia musiikin ystäviä, aloittelijoista ammattilaisiin. Meiltä löydät soittimet, nuotit ja tarvikkeet edullisesti.

www.f-musiikki.fi

Myymälät: Helsinki | Vantaa | Espoo | Turku | Tampere | Lappeenranta | Kuopio

Sotilasmusiikkiala

puhallinorkesterimuusikkojen ja -kapellimestarien
suurin työllistäjä Suomessa

Varusmiespalvelus soittokunnassa

Hae 31.12. mennessä. Valintakokeet ja soittonäyte järjestetään huhtikuussa. Palvelus alkaa seuraavan vuoden tammikuussa.

Töihin muusikoksi sotilassoittokuntaan

Sotilasmusiikkialalle hakeutuvan on oltava varusmiespalveluksen suorittanut Suomen kansalainen. Hakijan on suoritettava soittonäyte hyväksytysti, sekä läpäistävä 12 minuutin juoksutesti.

Lisätietoja

sotilasmusiikki.fi
varusmiessoittokunta.fi
valtiolle.fi

Puolustusvoimat
Sotilasmusiikki.fi

Juuri oikealla hetkellä

Marraskuisena torstai-iltana menin Tavastialle. En oikeastaan olisi jaksanut lähteä, päivä oli ollut pitkä ja raskas, mutta koska olin sopinut asiasta ystäväni kanssa, ei ollut muuta vaihtoehtoa kuin jaksaa. Matti oli aiemminkin ollut vierailevana muusikkona Jarkko Martikaisen keikoilla, soitti pianoa muutamassa kappaleessa, ja sanoi, että tämä show minun kannattaisi nähdä.

Hän oli oikeassa. Jarkko Martikainen ja Luotetut miehet oli loistava kokoonpano. Sekä solistista että soittajista huokui harvinaisen voimakasta ja jollain tapaa ikiaikaista yhteismusisoinnin riemua, joka tarttui heti ensimmäisistä kappaleista alkaen yleisöönkin. Poistuin keikalta pirteämpänä kuin sinne saavuin. Uskoni sekä ihmisiin että oman elämäni mielekkyyteen oli vahvistunut.

Sattumalta heti seuraavana päivänä ohjelmassa oli klassista musiikkia. Tämän konsertti olisi todennäköisesti jäänyt väliin, ellei lippuja olisi ostettu jo keväällä. Raivasimme siis vaimoni kanssa kaalentereistamme tarvittavan ajan, hommasimme lastenhoitajan, tapasimme toisemme pitkän työpäivän jälkeen Ritarihuoneen aulassa viisi minuuttia ennen konserttia, ja sitten istuimmekin jo salin epämukavilla tuoleilla ja kuuntelimme Pekka Kuusiston johtamaa Tapiola Sinfonietta. Ensimmäinen kappale oli Griegin Holberg Suite, ja se kuulosi jumalaiselta, musiikki virtasi lävitseni ja kuljetti minut kauas arjesta, kauas itsestäni, niiden viidentoista minuutin ajaksi to-della jonnekin toisaalle.

Kolmantena yhtä pimeänä loppuvuoden iltana hain poikaani hänen tanssiharjoituksestaan. Ajoimme Hermannin rantatietä kotiinpäin, ja niin kuin usein autossa kahdestaan istuessamme Jalo valitsi kappaleet. Hän soittaa viulua Keski-Helsingin Musiikkiopistossa ja suhtautuu musiikkiin ilahduttavan laaja-alaisesti, poimii niin klassisesta, kansanmusiikista kuin listapopistakin häntä miellyttäviä melodiakoukkuja ja tunnelmia.

Sillä hetkellä hänen suosikkibiisinsä oli The Weekndin ja Daft Punkin yhteiskappale Starboy. Poikani laittoi sen soimaan, jut-teli minulle fiiliksistä, joita se hänessä he-

**Radioaalloilla
pyörivät
kappaleet putoilevat
keskelle ihmisten
elämää täysin
ennustamattomasti.**

lut. Tiesin jo, että kuullessani saman kappaleen myöhemmin, vaikka joskus vuosien päästä, muistaisin automatkamme ja yhdis-täisin sen siihen.

On jotain sattumanvaraista siinä, miten musiikin koemme ja miten vahvasti se milloinkin meitä onnistuu koskettamaan. Musiikin tekijät, sen paremmin säveltäjä kuin soittajat, eivät pysty päättämään sitä, missä tilanteessa kuuliija sen kuulee. Livetilan-teessa tietenkin on tietyt yhteisesti jaetut, hallittavissa olevat puitteet, mutta keikal-lekin jokainen saapuu omien ajatustensa kanssa, tietynä elämänsä hetkenä tiettyssä mielentilassa. Radioaalloilla pyörivät kappaleet putoilevat keskelle ihmisten elämää täysin ennustamattomasti. Puhki soitetutkin biisit vaihtavat olomuotoaan päiväs-tä riippuen: joskus Hotel California on mi-nusta raivostuttava ja joskus nerokas.

Toisinaan olemme vastaanottavaisia, toisi-naan emme. Tavallaan asia on niin yksin-kertainen. Vastaanottavaisuutemme astetta ei edes etukäteen voi luotettavasti ennus-taa, sillä välillä otollisissakin olosuhteissa musiikki vain soljuu ohitsemme ja taas jo-nain epätodennäköisenä hetkenä osuu sy-välle sydämeen. Se on hienoa. Se on salape-räistä. Se on elämää. ■

Kirjoittaja on kirjailija ja musiikkiopistolaisen vanhempi.

Säveltäminen on luovaa keksimistä

Sävellysoppilaani **Floora Välikangas** teki ensimmäisellä tunnillaan minuun lähtemättömän vaikutuksen. Kysyin häneltä, mikä oli hänen paras kesämuistonsa. Tuolloin 8-vuotias Floora kertoi ensimmäisestä purjehdusretkestään optimistijollalla. Tuuli otti purjeeseen ja Floora ystävineen menetti jollan hallinnan. Jolla kaatui. Tytöt polskivat rantaan.

Tarina muuttui musiikiksi

Pyysin Flooran pianon ääreen soittamaan muistonsa. Floora otti koko koskettimiston haltuunsa ja alkoi tehdä laajoja glissandoja kuvaillen aaltoja ja tuulta. Hän pamautti matalan klusterin siinä kohdassa, kun jolla kaatui. Pienemmät glissandot palasivat uintikohdassa. Floora viimeisteli sävellyksensä keksimällä pienen melodian ja lisäämällä kontrabasson pianon kaveriksi.

Floora tuskin edes kiinnitti huomiota siihen, että tuli säveltäneeksi kappaleen. Hän vain puki tarinan musiikiksi. Jäin miettimään, olisiko lopputulos ollut erilainen, jos olisin rajannut Flooraa jollain tehtävänannolla. Mutta miksi olisin sen tehnyt?

Osaaminen karttuu tekemällä

Säveltämisen opetus voi alkaa esimerkiksi oppilaan omakohtaisista kokemuksista, kuvista, mielikuvista, runoista ja tarinoista. Sävellystekniikka ehtii kehittyä myös siinä vaiheessa, kun onnistumisen kokemuksia säveltämisestä on jo takana. Tekniset puutteet eivät ole este ajattelulle, herkistyneelle kuuntelulle – siis uteliaalle ja luovalle sävellystyölle, jos oppilaan apuna on ammattitaitoinen säveltäjä.

Musiikkiopiston pitkäjänteiset, tavoitteelliset sävellysopinnot vahvistavat oppilijan muusikkoutta, ymmärrystä musiikin parametreista ja musiikin historian kehityksestä, syventävät musiikin sekä eri instrumenttien tuntemusta, vahvistavat nuotin- ja partituurinlukutaitoja – ja ovat oivallinen kanava itseilmaisulle.

Säveltäminen ja soittaminen?

Säveltäminen voi olla oivallinen oppilaan musikaalista ilmaisua syventävä sivuaine. Olen saanut sävellysopettajana ohjata myös

oppilaita, joiden musiikillinen kiinnostus kohdistuu ennen kaikkea säveltämiseen. Tuntuu oikeudenmukaiselta, että musiikkiopistoissakin tarjottaisiin pääaineista sävellysopetusta, jolla tätä yksilön muusikoidentiteettiä voitaisiin parhaiten vahvistaa.

Ihanteellista olisi, jos musiikkia opiskeleva nuori voisi valita, haluaako hän sävellysopetusta sivuaineena vai pääaineena. Eri vaihtoehdot tarjoavat mahdollisuuden vahvistaa muusikkoutta ja taiteellista kompetenssia.

Floora otti koko koskettimiston haltuunsa ja alkoi tehdä laajoja glissandoja kuvaillen aaltoja ja tuulta.

Mahdollisuus kaikille

Säveltäminen ei ole vain suurmiesten työtä. Sävellyksen opiskelun tarjoaminen musiikkiopistossa voi lisätä tyttöjenkin kiinnostusta sitä kohtaan ja samalla tasoittaa pitkällä tähtäimellä säveltäjien ammattikunnan sukupuolijakaumaa.

Sävellysopetusta on tähän asti annettu harvoissa musiikkioppilaitoksissa. Olisi hyvä, että sävellystä voisi opiskella muualakin. Sävellysopetusta tarjoamalla musiikkiopisto voi profiloitua houkuttelevaksi ja aikaansa seuraavaksi oppilaitokseksi.

Parasta on luottamus

Mielestäni säveltämisessä paras hetki on juuri se, kun kaikki on mahdollista, annettuja rajoja ei ole. Luottamalla nuoreen mahdollistetaan ainutkertainen ja merkityksellinen sävellyskokemus, joka on nuoren ikioma. ■

Kirjoittaja on päätoiminen säveltäjä valtion apurahalla (TaiKe) ja opettaa Keski-Helsingin musiikkiopistossa sävellystä. Hän on ollut mukana useissa lasten ja nuorten sävellyshankkeissa. Hän valmistee taiteellista tohtorintutkimusta sävellyksestä Sibelius-Akatemian DocMus-osastolle ja on Suomen Säveltäjät ry:n hallituksen jäsen.

Säveltämisessä
paras hetki on juuri
se, kun kaikki on
mahdollista.

Säveltämisen opiskelusta

Viime vuosien aikana on järjestetty useita sävellysprojekteja, kuten Taideyliopiston Sibelius-Akatemian musiikkikasvatuksen lehtori Riitta Tikkanen Suomeen luotsaama *Kuule, minä sävellän!* -hanke, sekä itä-helsinkiläisissä yläkouluissa toteutettu monitaiteinen ITU-projekti.

Taiteen perusopetuksen TPO (musiikkioppilaitokset) opetussuunnitelmien perusteet astuvat voimaan 1.8.2018. Niissä painotetaan oman musiikin tekemistä. Se on kirjattu omana tavoitealueenaan otsikolla säveltäminen ja improvisointi.

Uusissa peruskoulun ja lukion opetussuunnitelmien perusteissa säveltäminen kuuluu osaksi musiikkitunteja. Opas tähän on ladattavissa verkosta. *Heidi Partti – Anu Ahola: Säveltäjäyyden jäljillä – Musiikintekijät tulevaisuuden koulussa. Sibelius-Akatemia, 2016.*

Musiikkikasvatuksessa käytettiin 1980-luvulla sanan säveltäminen sijasta käsitettä ”musiikillinen keksintä”.

Säveltäminen Keski-Helsingin musiikkiopistossa

- Keski-Helsingin musiikkiopistossa on sävelletty vuodesta 2000. Säveltäminen alkoi pajahankkeena Helsingin kulttuurikaupunkisäätiön, Helsingin kulttuurikeskuksen ja Sibelius-Akatemian yhteistyönä.
- Ainoa musiikkiopisto, jossa voi opiskella sävellystä pääaineena jo perustasolla.
- Sävellysopettajina ovat toimineet **Jovanka Trbojevic**, **Lotta Wennäkoski** ja **Minna Leinonen**.
- Oppilaat **Juhani Vesikkala** ja **Dante Thelestam** voittivat ensimmäisen lasten ja nuorten Uuno Klami -sävellyskilpailun 1. ja 3. palkinnon 16–19 -vuotiaiden sarjassa vuonna 2007.
- Keski-Helsingin musiikkiopiston oppilas **Heta Aho** sävelsi pienoisoopperan *Himmerrä ja Valo*, joka esitettiin Musica nova -festivaalilla vuonna 2011. Teoksen ohjasi ikätoveri **Laura Åkerlund**.
- *Tuulenpesiä*, Keski-Helsingin musiikkiopiston oma kaikille 6–12 -vuotiaille oppilaille suunnattu sävellyshanke toteutettiin lukuvuonna 2013–2014.
- Musiikin perusteiden opiskelussa säveltämisellä on ollut merkittävä sija. Opettajina ovat toimineet **Hanne Jurvanen** (nykyään Närhinsalo), **Minna Leinonen** ja **Erno Aalto**, jonka maisterintutkielma käsittelee säveltämistä musiikin perusteiden opiskelun työtapana.

Bussimatkallakin voi säveltää

Joskus sitä ei tiedä itsekään mihin pystyy – kunnes saa mahdollisuuden kokeilla. Näin Keski-Helsingin musiikkiopiston oppilas **Aino Hartonen** päätyi säveltämään New York Philharmonic -orkesterille.

13-vuotiaalla Aino Hartosella on ollut epätavallinen vuosi. Kaikki alkoi puhelinsoitosta tammikuussa. Ainon äiti kertoo:

– Sibelius-Akatemian musiikkikasvatuksen lehtori Riitta Tikkanen soitti ja kysyi, haluaisiko Aino mahdollisesti säveltää teoksen Very Young Composers -konsertin 20-vuotisjuhliin kesäkuussa. Sanoin, että enpä tosiaan tiedä mutta voin kysyä, Sarianne Hartonen kertoo.

Aino mietti hetken ja suostui – sillä ehdolla, että kantaesitystä ei tarvitsisi mennä paikan päälle New Yorkiin kuuntelemaan, sattuihan juhlakonsertti osumaan juuri ala-asteen viimeisen kevätjuhlan kanssa samalle päivälle.

Sävellyksen ohjaajaksi Aino sai Keski-Helsingin musiikkiopiston opettajan **Minna Leinosen**.

Kevät oli työntäyteinen, kun huilutuntien, Taikahuilu-treenien ja mupetuntien lisäksi aikatauluun mahdutettiin sävellystunteja. Toukokuun lopussa teos oli valmis.

– Minnan kanssa työskentely oli todella mukavaa. Sai vapaasti ehdotella kaikenlaista. Mitään ajatuksia ei hylätty vaan yritettiin pohtia, miten sen voisi toteuttaa sävellyksessä parhaiten. Yhteistyö sujui hyvin, Aino kehuu.

Varsinainen luomistyö lomittui luontevasti arkipäiviin.

– Kuuntelin sävellystäni melkein päivittäin, yleensä koulumatkoilla bussissa. Pohdin uusia kohtia ja parannettavia asioita ja kirjoitin niitä ylös, Aino kertoo.

KUVA SARIANNE HARTONEN

Kevät oli työntäyteinen,
kun huilutuntien,
Taikahuilu-treenien
ja mupetuntien
lisäksi aikatauluun
mahdotettiin
sävellystunteja.

KUVA SALLA SAARELA

Kuule, minä sävellän!

- suomalaiset lapset ja nuoret ovat säveltäneet ammattisäveltäjien johdolla ammattiorkesterien soittajista kootulle orkesterille
- yhteistyöhanke New Yorkin filharmonisen orkesterin kanssa marraskuusta 2011 lähtien
- suomalaiset toimijat ovat Sibelius-Akatemia, Radion sinfoniaorkesteri ja Helsingin kaupunginorkesteri sekä Suomen Kansallisooppera ja Musiikkitalo
- <http://www.uniarts.fi/osallistava-taiteellinen-toiminta/kuule>

Jännitystä olohuoneen matolla

Edellisen kerran Aino oli säveltänyt 8-vuotiaana, *Kuule minä sävellän* -projektin nuorimpana osanottajana. Projektiin hän päätyi osallistumaan, kun Ainon koulun musiikkiluokan opettaja Anu Makkonen hoksasi mahdollisuuden.

Tuolloinkin sävelletyn teoksen soittivat ammattimuusikot – kesäkuussa Ainon musiikkia soittivat New York Philharmonic -orkesterin soittajat.

– ”Two worlds” (Kaksi maailmaa) -teokseni oli sävelletty viululle, alttoviululle, sellolle, bassolle, poikkihuilulle, klarinetille ja käyrätorvelle. Olihan se hienoa, miten syvällisesti ammattimuusikot paneutuivat sävellysten tulkitsemiseen, Aino sanoo.

Kantaesitystä perhe jännitti lähipiirin kanssa omassa olohuoneessa, sillä Aino osallistui konsertin juontoon ja katsomiseen striimauksen kautta.

– Etäyhteys toimi hämmästyttävän hyvin, vaikka pelkäsinkin teknisiä ongelmia.

Konserttiyleisöä New Yorkissa nauratti kun kotikatsomossa sävellyksiä kuunteli myös Ainon kummitädin vauva joka vilkutteli yleisölle, Sarianne Hartonen hymyilee.

Musiikkitalon taikaa

Kantaesityksen jälkeen Aino sai tehtäväkseen vielä uuden urakan: ”Two worlds” -teoksen sovittamisen kokonaisuudelle sinfoniaorkesterille. Helsingin kaupunginorkesteri esitti Ainon tulevaisuudesta kerrotun teoksen Juniorikonsertissa marraskuun alussa.

– Sovittamistyön kanssa oli kiire, mutta se oli hyvin kiinnostavaa. Soitintaminen oli mielestäni mukavaa, Aino kertoo.

Juniorikonsertti oli Ainon vuoden kohokohta, onhan sinfoniaorkesterin soundi liveinä ihan oma elämyksensä.

– Itse juniorikonsertti oli paras, ja olen tykännyt myös muista konserteista musiikkitalolla. Ja

Justin Bieberin keikas-

ta Hartwall-areenalla, Aino nauraa.

Jatkuuko säveltäminen?

– Mahdollisesti. Sävellystunnit ainakin jatkuvat, sanoo Aino. ■

Kirjoittaja Aino Hartonen opiskelee huilunsoittoa ja sävellystä Keski-Helsingin musiikkiopistossa. Kirjoittaja Sarianne Hartonen on europarlamentaarikon avustaja, toimittaja ja Ainon äiti.

Sinfoniaorkesterin
soundi liveinä on ihan
oma elämyksensä.

MAUKAN JA VÄYKÄN MATKAKIRJA

Ohjaus: Katja Krohn
Ensi-ilta 26.1.2017

Kirsi Siren: LANTMUSEN OCH STADSMUSEN

Regi: Kirsi Siren
Premiär i mars 2017

Ohjelmistossa myös mm.:

- Tatu ja Patu supersankareina
- Kummituskekkerit
- Lumikuningatar
- Urpon ja Turpon joulu
- Kani Untuvakera

Esiinnymme myös tilauksesta kouluissa, päiväkodeissa sekä lasten tapahtumissa.

Jukka ja Tomas Wieslander: MIMMI LEHMÄ JA VARIS

Ohjaus: Olka Horila
Ensi-ilta 28.9.2017

TEATTERI HEVOSENKENKÄ ON SATUJEN KOTI!

Tiedustelut ja lippuvaraukset
Teatteri Hevoskenkän toimistosta
arkisin klo 8.00 – 16.00, puh. 09 – 4391 220,
www.hevoskenka.fi, www.lippu.fi,
hevoskenka@hevoskenka.fi.

Juhannusmäki 2,
Mankkaa, Espoo

Joukkuepeliä musiikkiopistossa

Taiteen perusopetukselta vaaditaan yhä enemmän yhteisöllisyyden ja sosiaalisten taitojen kehittämistä. Mikä voisi olla parempi paikka musiikkiopistossa edistää yhteisöllisyyden kokemusta kuin orkesteri? Mikä veisi oppilaan sisäistä motivaatiota parempaan suuntaan kuin orkesterissa koettu solidaarisuus ja vastuuntunto oppilastovereita kohtaan? Puhumattakaan siitä, että usein juuri orkesteri tarjoaa oppilaalle voimakkaimmat musiikilliset elämykset.

Hyvä joukkuepelaaja haluaa löytää tasapainon yksilöosaamisen ja yhteispelitaitojensa välillä. Molempia taitoja on mahdollista ja syytäkin kehittää. Jalkapallovalmentaja Jukka Malinen kertoi olleensa nuorena teknisesti taitava pallovirtuoosi, joka rakasti pallon hallintaa ehkä vähän liikaakin. Ylimääräinen taiteilu pallon kanssa ei välttämättä hyödytä joukkuetta. Pelaajan tulisi rakastaa peliä enemmän kuin palloa.

Joukkueelleen pelaava soittajakin saa arvostusta pelitovereiltaan. Orkestereissa arvostetaan soittajia, joilta instrumentin hallinnan lisäksi löytyy sellaista pelillistä asennetta ja osaamista, joka palvelee ja tukee yhteisiä musiikillisia päämääriä. Jos orkesterimuusikoilta kysyttäisiin, tämä voisi olla yksi tapa määritellä muusikkous.

**Parhaimmillaan
orkesteri on
musiikkiopiston
sydän.**

sialistimaiden koulutusjärjestelmiä, joissa musiikkikoulutuksen ilmeisenä päämääränä oli kouluttaa huippusolisteja ja kilpailuvoittajia.

Soittoharrastusta voi lähestyä toisinkin. Venezuelasta eri puolille maailmaa levinneessä El Sistema -soitonopetusjärjestelmässä orkesteri on toiminnan pihvi. Soittotunneilla käydään ja yksilötaitoja kehitetään, jotta orkesterissa pärjättäisiin. El Sisteman rakenteessa toteutuu Géza Szilvayn runollinen ajatus siitä, että parhaimmillaan orkesteri on musiikkiopiston sydän.

**Orkesterisoitinta
soittavan oppilaan
olisi hyvä kehittää
orkesterissa
tarvittavia taitoja
mahdollisimman
varhain.**

Orkesteri on oppilaan opiskelu-aikaa

Nuorilla on paljon aikaa vaativia asioita elämässään. Joskus uupumisen estämiseksi on kevennettävä soittajan taakkaa. Harkittaessa esimerkiksi orkesterista poisjääntiä olisi kuitenkin suotavaa huomioida, että oppiaineet muodostavat tarkoin punnitun kokonaisuuden, ravinnonsaantia kuvaavan lautasmallin tavoin. Ja jos on valinnut orkesterisoittimen, voisi miettiä, miten poisjäänti vaikuttaa soittimen luonteeseen ymmärtämiseen.

Viisaudella on sosiaalinen ulottuvuus

Mihály Csíkszentmihályi antaa viisauden määritelmälle sosiaalisen ulottuvuuden. Hänen mukaansa viisaus on paitsi tapaa tietää, myös hyve, tapaa toimia vastuullisesti sosiaalisessa yhteisössä. Tieto puhkeaa täyteen kukkaansa ja muuttuu viisaudeksi vasta ilmetessään vastuullisena toimintana vuorovaikutuksessa toisten kanssa.

Ehkä musiikillinenkin tietotaito nousee uudelle tasolle, kun sitä leimaa yhteisöllinen vastuu ja vuorovaikutuksellisuus. Csíkszentmihályin mukaan viisaus johtaa henkilökohtaiseen hyvään, koska viisauden harjoittaminen johtaa iloon ja sisäiseen rauhaan. Olisiko myös soittamisessa niin, että oman musiikillisen tietotaidon viisas ja pyyteetön jakaminen johtaa moninkertaiseen iloon ja palkitsevuuteen? ■

Kirjoittaja on musiikin tohtori, orkesterinjohtaja ja viulisti. Hän työskentelee Taideyliopiston Sibelius-Akatemiassa, Länsi-Helsingin ja Espoon musiikkiopistoissa. Hän johti kevään 2017 kamariorkesteriperiodin Keski-Helsingin musiikkiopistossa.

Taidot orkesterin hyväksi

Orkesterisoitinta soittavan oppilaan olisi hyvä kehittää orkesterissa tarvittavia taitoja mahdollisimman varhain. Konkreettisten yhteissoittotaitojen opettelu on helppo ymmärtää. Näitä ovat esimerkiksi kapellimestarin lyönnin seuraaminen sekä oman soiton sopeuttaminen sekion ja koko orkesterin sointiin.

Intohimoinen soittaja, jolla on jo paljon taitoja, voi joskus lumoutua enemmän omasta osaamisestaan kuin yhdessä esitettävästä sävellyksestä. Tällöin olennaista on yhteissoitolle myönteisen asenteen löytäminen. Tässä tarvitaan vanhempien ja soitonopettajan tukea.

Yksilötaidot ja yhteiset taidot

Solistinen yksilöopetus on ollut järjestelmässämme alun alkaen keskeistä. Muut opistoissa opettettavat aineet mielletään usein tukiaineiksi. Järjestelmän rakennusvaiheessa yhtenä esikuvana käytettiin so-

KUVA SALLA SAARELA

Kalteva, keinuva ystävyys

Joskus tehdessäni matematiikan tehtäviä silmäni painuvat kiinni ja pääni keinah-telee hetken. Minulla on nykyään tapana kuunnella Arvo Pärtin musiikkia, kun las-ken. Hänen orkesteriteoksillaan Summa ja Tabula Rasa on minuun erityinen vaikutus – ne ovat herkkiä kuin hiljaisuus, jota keskittymiseni vaatii, mutta syviä ja tarinallisia. Sellaisia, joihin voi pieniksi hetkiksi antaa mielensä upota ruutupaperin rivien väleissä.

Klassinen musiikki on ollut vierelläni kauan. Se on soinnut taustalla sekä Barbie-elokuvissa että satumaisissa baletissa, joita perheeni on monena vuonna käynyt katsomassa joulun alla. Musiikkiopisto on ollut olennainen osa arkeani pienestä muskarilaisesta saakka. Viime vuosina olen myös päässyt kuuntelemaan Helsingin kaupunginorkesterin ja Radion sinfoniaorkesterin konsertteja monta kertaa kaudessa. Musiikkitalon hämärässä katsomossa suuret sinfoniat ovat kuitenkin usein kuljetta- neet minut makeaan uneen.

Länsimaisen taidemusiikin maailma on monimutkainen, älykäs ja vaikea. Sen kapaleet ovat yleensä pitkiä ja hyvin maattisia, ja soittimet ovat pysyneet lähes samoina satojen vuosien ajan. Ehkä siksi niin monet jaksavat kuunnella klassista musiikkia vain hetken etäältä ja sulkevat siten siltä aistinsa, nukkuvat konsertin loppuun. Toisinaan en voi olla pohtimatta, onko taide- musiikin arvostetun aseman takana juuri sen vaikeaselkoisuus – sen syvällinen ymmärtäminen vaatii kuuli- jalta sävellystekniikoiden ja historian tuntemusta tai musikaalisia taipumuksia.

Klassisen musiikin sisäpiiriin päässeet musikaaliset, usein laajasti sivistyneet ihmiset voi ajatella osaksi hurskaiden kuorojen, ho- visäveltäjien ja oopperassa huvitelleen ylä- luokan perinnettä. Heitä sietäisi onnitel- la arvostetusta ja hienostuneesta mieltymyksestä. Heillä on kuitenkin myös todel-

lista, harvinaista ja historiallisesti arvokas- ta kulttuurista pääomaa. On surullista, että klassisen musiikin kaltainen tärkeä ja kos- kettava taide sulkee niin paljon ihmisiä ul- kopuolelle tai tulee niin monen ihmisen pois sulkemaksi. Taiteeseen rakentuvat muurit tarkoittavat menetyksiä.

**Taiteeseen
rakentuvat muurit
tarkoittavat
menetyksiä.**

Klassinen musiikki ja minä olemme ystävyystyneet hyvin hi- taasti. Olen usein kokenut jää- väni ulos sen sisäpiiristä, ja epäilemättä olen rajamailla yhä.

Yläasteella musiikkiluokalla rakas- tin Green Dayta ja Nirvanaa aidosti ja pidin Beethovenista ja Chopinista näön vuoksi. Yritin kovasti opetella soittamaan sähkökitaraa, koska klassinen pääsoittime- ni fagotti tuntui riittämättömältä ilmaisu- keinolta sille pulppuavalle kapinahengelle, jota olisin kiihkeästi tahtonut tuntea. Mi- nusta myös tuntui usein, että viulua ja hui- lua soittavat ystäväni olivat minua taita- vampia ja tunsivat taidemusiikkia minua tarkemmin. Hetket, jotka toivat minua lä- hemmäs klassista musiikkia, olivat lyhyitä

KUVA SALLA SAARELA

mutta tärkeitä; jokin musiikkiopiston teoria-tunnilla kuunneltu fuuga saattoi saada minut värisemään, ja muistan luultavasti aina, miten ystäväni ja minä uskouduimme toisillemme hämärtävässä huoneessa Joutsenlammen soudessa.

Ymmärrys siitä, että klassinen musiikki on muun taiteen lailla syntynyt esteettisistä vaikutelmista, filosofisista virtauksista ja yhteiskunnan murroksista, luo omien musiikkikokemusteni kanssa ystävydellemme pohjan. Se on kehittynyt vähitellen ja kehittyessään laajentanut ajatusmaailmaani ja lisännyt kulttuurintuntemustani olennaisesti. Jotta todellinen rakkaus taidemusiikkiin saattoi syttyä, tarvitsin kuitenkin myös oivalluksen siitä, että sitä ei vain ole syntynyt – sitä syntyy.

Viime syksynä musiikkitiedon opettajamme päätti näyttää meille sen klassisen musiikin alueen, jonka osa hän, nuori säveltäjä ja maailmankansalainen, kaikkein vahvimmin oli. Hän tutustutti meidät nykymusiikin maailmaan.

Elokuussa aloitimme minimalismilla. Seurasi eurooppalaista modernismia, tietotekniikan ensi kosketus taidemusiikkiin 1970-luvun Pariisissa ja intertekstuaalisten viittausten löytämistä klassikoiden ja nykyteosten välillä. Joulukuussa olimme kokeneet, kuinka Hans Abrahamson sai Schnee-kappaleessaan pianon koskettimet kuulostamaan lumelta ja kuinka Giacinto Scelsi antoi soolosellon jokaiselle kielelle oman nuottiviivaston. Minä olin hämmästynyt ja äärimmäisen kiinnostunut. Klassinen musiikki muuttui mielekseni hurjemmaksi ja elävämmäksi äkkiä ja vääjäämättä.

Tunnen yhä vain hyvin pienen osan länsimaisen taidemusiikin teoksista, eivätkä ne kaikki ole minusta kauniita tai koskettavia. Toivon, että opin tuntemaan enemmän, sillä tiedän musiikin olevan aarteita täynnä. On viehättävä ajatus, että joka kerran

On viehättävä ajatus, että joka kerran antaessani orkesterien viedä koko mieleni musiikillisiin ulottuvuuksiin saatan tulla hieman viisaampana takaisin.

antaessani orkesterien viedä koko mieleni musiikillisiin ulottuvuuksiin saatan tulla hieman viisaampana takaisin. Olen myös tullut ajatelleeksi, että toisinaan voi tehdä hyvää nukahtaa konsertissa. Ehkä se ei aina merkitse,

että on pudonnut musiikin ulkopuolelle, vaan että on antanut sävelten tulla hyvin lähelle ja se tuntuu turvalliselta.

Kun luen kirjoja, kuuntelen usein Erik Satien pieniä pianokappaleita. Satie toimii samankaltaisesti kuin Pärt, vivahteikkaana hiljaisuutena. Se luo kirjallisuuteen uusia sävyjä ja saa minut tuntemaan oloni keveäksi ja hieman surulliseksi yhtä aikaa. Ja toisinaan, kun minulle rakkain Gnossienne soi, minä lasken kirjan syliini ja annan pääni keinua hiljaa... ■

Kirjoittaja opiskelee fagotinsoittoa Keski-Helsingin musiikkiopistossa.

Tosissaan leikkien

Saksassa pitkään asunut ohjaajastäväni totesi joskus, että saksalainen ei ota asiaa tosisiaan, jos se ei ole tarpeeksi tylsä. Asuesamme muutama vuosi sitten Leipzigissa menimme tuolloin 2,5-vuotiaan tyttäremme **Valerian** kanssa Gewandhaus-orkesterin lasten konserttiin. Ohjelmassa oli Ravelin Hanhiemo, joka on herkästi lapsen ja aikuisen maailmoja yhdistävä hieno teos.

Tilaisuus alkoi 30 minuutin luenolla, ja kun teos lopulta aloitettiin pysyivät lapset hädin tuskin penkeissään. Orkesterista paistoi, ettei sitä voisi vähempää kiinnostaa soittaa lapsiyleisölle. Silloin tuli aidosti ikävä suomalaista musiikkikasvatusta. Puolen vuoden kuluttua siitä olimme onneksi takaisin Sörnäisten tutussa talossa Sarin (Norja) muskarissa ja lauloimme Valerian kanssa erityisen innoissamme "Valeria on tullut muskaariin, muskaariin, muskaariin".

Valeria ja pikkusisko **Hilda** käyvät molemmat muskarissa. On ollut hauska seura-

ta, miten eri tavoin tytöt ovat suhtautuneet leikkeihin ja lauluihin. Olemme oppineet paitsi uusia leikkejä ja lauluja, myös tutustuneet uusiin levyihin, joista Lastenmusiikki-orkesteri Ammuun! levyt ovat kesto-suosikki.

Jossain vaiheessa muskari tuli meille kotiin.

Jossain vaiheessa muskari tuli meille kotiin. Meillä laulettiin melkein koko ajan; kirjojen tekstit laulettiin, pukiessa laulettiin, hampaita pestessä laulettiin... "Soittimet koppaan" löysi paljon sovelluksia. Riidat rauhoittuivat laulamalla. Osallistuminen lasten musiikilliseen leikkiin on minulle henkilökohtaisesti tärkeä tapa olla kontaktissa lapsiin. Kuten kollegani puki asian sanoiksi maatessaan kuraaisena syksynä pensaan alla piilossa poikiaan: Tämä maksaa itsensä muuttaman vuoden päästä moninkertaisesti takaisin.

Muskarin merkitys ja tarve yhteiskunnassa korostuu koko ajan. Nykyään yhä pienemmät lapset kuuntelevat viihdemusiikkia, joka on suunnattu teineille tai jopa ai-

Muskarin merkitys ja tarve yhteiskunnassa korostuu koko ajan.

kuisille. Laulutekstien sisällöt ja viestit voivat olla lapselle käsittämättömiä ja tarpeettomia. Nämä musiikilliset kokemukset vyöryvät päiväkodista, eskarista ja koulusta isompien sisarusten ja kavereiden mukana. Muskari on eräänlainen vastavoima tälle. Hyvässä muskarissa lapsi saa musiikillisia kokemuksia, joiden kautta lapsuutta eletään tässä ja nyt. Hyvässä muskarissa lapsella on mahdollisuus aitoon musiikilliseen leikkiin ja kokemukseen yhdessä tekemisestä.

Nykyään Valeria on lopettelemassa muskarivaihettaan kantele 2 -ryhmässä, Hildalla on vielä monta vuotta muskaria edessä. Lasten musiikkisuhteen kehittymistä seurataessa huomaa miten tärkeää aikuiselle on säilyttää paitsi musiikkiin, myös muuhun tekemiseen, se leikkivä ja luonteva suhde sekä löytämisen ilo, mitkä lapselle muskarissa syntyvät. Otamme asiat tosisamme ja teemme parhaamme, mutta toimimme leikinomaisesti. Kuten sanonta kuuluu: Jos suurempi osa maailman ihmisistä laulaisi kuorossa, maailma olisi parempi paikka. ■

Kirjoittaja on säveltäjä, Uusinta Ensemblen taiteellinen johtaja ja kahden muskarilaisen isä.

Nyt me soitetaan!

Pienet soittajat esiintyvät eskari- ja viskari-ikäisille.
Tule kokemaan, miltä huilu tai muut soittimet kuulostavat pienten soittajien käsissä.

Ajankohta: **torstaina 30.3. tai keskiviikkona 5.4. tai tiistaina 11.4. klo 18.00**

Paikka: **Keski-Helsingin musiikkiopisto, Helsinginkatu 3-5**

Konsertti kestää noin 35 minuuttia, minkä jälkeen voi kokeilla soittimia.
Konsertti on maksuton.

Ilmoittaudu osoitteeseen salla.saarela@khmusiikki.fi.

Muista kertoa viestissä

- montako lasta ja aikuista on tulossa
- minkä päivän konserttiin tulette

Tervetuloa!

Keski-Helsingin musiikkiopistolaiset

Isoäitini puutarha
Mariquitassa.

Vuoristoteitä ja viulutunteja

Isovanhemmillani Kolumbiassa oli suuri mangopuutarha. Mangosesongin aikaan nukkuminen oli lähes mahdotonta hedelmien putoillessa peltikaton päälle jatkuvana rytminä. Luonnehdin tätä kerran hyvälle suomalaiselle ystävälleni helvetin soundtrackiksi. Hän ihmetteli: Kypsien mangojen putoilu taivaasta läpi yön, sehän on paratiisi, pikemminkin taivaan soundtrack...

PIIRROS SALLA SAARELA

Musiikkikasvatusta ei pidetty erityisen tärkeänä lapsuudenperheessäni. Kukaan perheenjäseneni ei soittanut mitään instrumenttia ja osallistuimme musiikinopetukseen vain peruskoulussa. Sukulaiseni-kaan eivät harrastaneet musiikkia – yksikään täti, serkku tai isovanhempi ei tietääkseni osaa soittaa mitään soitinta, ole käynyt soittotunneilla, tai vaikka klassisen musiikin konserteissa. En ole koskaan ajatellut että minä tai joku perheestäni olisi erityisen musikaalinen. Käsitökseni musikaalisuudesta on tietysti ollut hyvin kapea.

Kuitenkaan, jos kasvaa Kolumbian kaltaisessa maassa, ei voi olla olematta tekemisissä monenlaisten äänien kanssa – Suomessa kokemani kaltaista hiljaisuutta ei Kolumbiassa ole. Kotona suurkaupungin äänet pauhasivat ihan koko ajan, ja naapurit luukuttivat yhtä aikaa eri radiokanavia ja

**Päiväkotikuoro
Bogotassa 1977.**

genrejä. Vieraillessamme isovanhempieni luona maaseudulla kuulin luonnon ääniä, erityisesti yöllä – ja ne olivat usein äänekäämpiä kuin suurkaupunki.

Luonnon äänikoulutuksen lisäksi lauloimme, sävelen vierestä ja yleensä yhdessä, lähes kirkuen. Lauloimme todella paljon, mutta emme ihan koko aikaa, emmekä ihan joka paikassa. Enimmäkseen lauloimme pitkillä automaatoilla isovanhempieni luokse. Uusien laulujen opettelu oli kaseteilta, ja sitten vedonlyönti siitä osasimme ne ulkoa, oli vanhempieni keksimä huvitus, jolla meidän lapset saatiin Andien pitkien spiraaliteiden läpi oksentamatta. Mutkia oli paljon, ja halusimme aina laskea kuinka monta niitä oli, mikä sai meidät kiinnittämään niihin erityistä huomiota – tuhoisin seurauksin. Vanhempani tarvitsivat strategian, jolla he saivat meidät keskittymään johonkin muuhun.

Laulaminen oli myös tehokkain tapa pitää autoa ajava isäni hereillä matkan varrel-

le osuvissa kuumissa trooppisissa laaksoissa. Siellä tie oli yhtä pitkää suoraa, kaikkia alkoi ramaista ja olisi ollut helpo nukahtaa. Isäni mielestä meidän muiden nukkuminen oli paitasi vaarallista, myös hänen kantaltaan epäreilua, joten hän vaati meitä pitämään itselleen seuraa laulamalla.

Lauloimme kaiken maailman kielillä ja saimme yhdessä aikaan paljon melua.

Musiikilla oli siis sittenkin oma paikkansa kasvuvuosisani, joko jatkuvana taustalla kuuluvana äänimaailmana, tai sitten funktionaalisen tehtävän muodossa. Nykyisin pidän jotenkin kannustavina kaikenlaisia ääniraitoja, jotka eivät ole pääroolissa ja huomion keskipisteenä, vaan auttamassa meitä ymmärtämään maailmaa monin epäsuorin tavoin.

Äänistä ja musiikista tuli minulle tärkeitä taas aikuisiässä, kun muutin Suomeen ja tunsin itseni yksinäiseksi ja surkeaksi. Ystävää raahas minut puoliväkisin mukaan maahanmuuttajajanaisten kuoroon. ”En osaa laulaa”, kerroin hänelle. Hain rohkeisuutta muistelemalla mitä perheemme ystävät sanoivat meistä Boteroista: ”Pahinta ei ole se

että he laulavat huonosti, vaan se että heitä ei pelota laulaa huonosti.”

Suomessa kokemani kaltaista hiljaisuutta ei Kolumbiassa ole.

Onneksi kyseessä oli matalan kynnyksen kuoro, johon olivat tervetulleita ketkä vain ulkomaalaiset, eivätkä vain hyvät laulajat. Lauloimme kaiken maailman kielillä ja saimme yhdessä aikaan paljon melua. Kuoroon liittymisen ansiosta elämäni Suomessa oli paljon onnellisempaa kriittisten alkuvuosien aikana. Se oli ihana sattuma.

En voi tarjota lapsilleni mangopuita enkä kiemurtelevia vuoristoteitä, mutta pidän tyttärenti Stellan viulutunteja oikein hyvänä korvikkeena. Odotan sitä aikaa kun nuo äänet ja tuo musiikki auttavat häntä ymmärtämään maailmaa ehkä odottamattomilla tavoin. ■

Kirjoittaja on taiteiden tohtori ja musiikkiopistolaisen äiti.

TEKSTI PÄIVI ARJAS
KUVAT VEIKKO SOMERPURO

Mikä muusikkoa kuormittaa?

Muusikon ammatti on monessa suhteessa poikkeuksellinen. Esiintyvä taiteilija vaikuttaa ulospäin täydellisen keskittyneeltä musiikkiin ja soittamiseensa. Parhaimmillaan hän voi saavuttaa flow-tilan, mutta usein todellisuus on muuta. On tärkeää ymmärtää muusikoiden kokemaa työn kuormittavuutta.

Esiintyvä taiteilija kohtaa monia paineita. Kaikille sattuu inhimillisiä virheitä, mutta esimerkiksi orkesterimuusikko tekee virheensä 1000 ihmisen edessä. Paineita lisää se, että monesti soittaja tai laulaja liikkuu omilla äärirajoillaan vaativien tehtävien parissa.

Musiikki ja onnistuminen sen esittämisessä ovat muusikolle merkityksellisiä. Epäonnistumisen pelko onkin muusikoiden yleisin pelko. Voi olla, että jopa omaa ihmisarvoa tulee mitatuksi onnistumisilla. Oman persoonallisuuden ja soittamisen välinen raja saattaa hämärtyä, jolloin tekemiseen

kohdistuva kritiikki muuttuu kokemukseksi henkilökohtaisesta arvostelusta.

Soittajien ja laulajien itsetunto on koetuksella monista syistä. Muusikoille tyypillinen täydellisyyttä tavoitteleva luonteenpiirre on omalla tavallaan välttämätön: Jos keskinkertainen lopputulos riittäisi, ei motivaatiota instrumentin tavoitteelliseen harjoitteluun ja musiikin syvällisempään ymmärtämiseen ja ilmaisemiseen löytyisi. Toisaalta täydellisyyden tavoittelu voi olla kuitenkin lähes halvaannuttava kokemus. Jos mikään ei kelpaa, katoaa soiton ilo.

Sinfoniaorkesteri on hyvin poikkeuksellinen työpaikka. Työ voitetaan tiukkojen koesoittojen kautta. Orkesteri on hierarkkinen yhteisö, jossa soolo- ja tuttisoittajan asema on erilainen. Töitä tehdään koko ajan yhdessä ja orkesterin ilmapiiri vaikuttaa paljon viihtyvyyteen. Parhaimmillaan muusikot arvostavat ja kannustavat toisiaan, mutta pahimmillaan ilmassa on toisten aliarvioimista, kielteisiä odotuksia, kilpailua ja kyttäämistä.

Näitä asioita täytyy seurata herkästi jo lasten ja nuorten orkesteritoiminnassa. Kannattaakin käyttää vaihtelevia istumajärjestyksiä, soolojen kierrättämistä ja muita keinoja, joilla sisäistä paremmuusvertailua voisi hillitellä.

Rytmiimuusikoiden asema ei ole helpompi kuin orkesterisoittajien. Voisi ajatella, että suorituspainetta vähentää se, että baariyleisö tekee muutakin kuin kuuntelee. Näin voikin olla, mutta muusikot varmasti toivovat yleisöä, joka keskittyisi kuuntelemiseen.

Rytmimuusikolle varteenotettavia, mutta epävarmoja vaihtoehtoja ovat freelance-rina tai yksityisyrittäjänä toimiminen, koska vakinaiset työpaikat puuttuvat. Freelancerit sanovatkin, että olet juuri niin hyvä kuin edellinen keikkasi. Se ratkaisee, saatko seuraavan.

Kuulovauriot, rasitusvammat ja niiden pelko herättävät muusikoissa epävarmuutta. Saattaa olla, että muusikko joutuu miettimään, pystyykö ylipäättään jatkamaan uraansa. Onneksi nykyisin löytyy muusikoiden ongelmiin erikoistuneita lääkäreitä ja fysioterapeutteja, jotka ymmärtävät, että esimerkiksi kipeytynyt pikkusormi on soitajalle suuri ongelma. Onneksi tietoisuus ergonomisten ongelmien syistä ja yleisyydestä on paljon suurempaa kuin vielä vuosikymmen sitten. Saatavilla on sekä apua että vertaistukea.

Muusikon ammatti on hieno ja antoisa ammatti. Suurin osa sen valinneista ihmisistä ei voisi kuvitellakaan tekevänsä mitään muuta. Erilaiset kuormitustekijät ja paineet on tiedostettava. Näin muusikkoa voidaan tukea parhaalla mahdollisella tavalla. ■

FT Päivi Arjas on Sibelius-Akatemian esiintymis- ja oppimisvalmennuksen lehtori ja Keski-Helsingin musiikkiopistossa pitkään oppilaana olleen kitaristipojan äiti. Hän on musiikkilääketieteen yhdistyksen puheenjohtaja.

**Muusikko
tekee virheensä
1000 ihmisen
edessä.**

Suomen Musiikkilääketieteen Yhdistys

- on perustettu edistämään musiikin esittäjien vammojen ja sairauksien ennaltaehkäisyä ja hoitoa
- järjestää tieteellisiä kokouksia, esitelmätilaisuuksia, kurssitoimintaa
- osallistuu alan kansainväliseen toimintaan
- jäseniksi ovat tervetulleita kaikki muusikon terveydestä kiinnostuneet musiikin tai terveydenhuollon ammattilaiset tai opiskelijat
- www.musiikkilaaKetiede.fi

Rakennuskonsultointi Ismo Kunttu Oy

Urheilukatu 28 A 10
00250 Helsinki
puh. 0400 812 915
ismo.kunttu@kolumbus.fi

Konserttikeskus on Suomen merkittävin koulu- ja päiväkotikonserttien järjestäjä, joka tarjoaa monipuolisen valikoiman kohdeyleisölle suunniteltuja ohjelmia.

Tutustu tarjontaan kotisivuillamme.

www.konserttikeskus.fi

KHMO-PERHEET!

Jatkoilmoittautumiset lukuvuodelle 2017–18 sähköisesti huhtikuussa.

Varausmaksukäytännöstä luovutaan.

www.khmusiikki.fi
info@khmusiikki.fi

Lapsi soittaa lapsen lailla

Jukka Särkkä on tehnyt lapsille oppimateriaaleja ja käyttää niitä oman kitaraluokkansa innon lähteenä. Tässä Jukan ajatelmia oppimisesta.

Musiikki on kieli

Musiikkia ei ole pakko ymmärtää, aivan kuten ranskankielisistä lauluista voi nauttia osaamatta ranskaa. Musiikki on kuitenkin verrattavissa kieleen: opiskelemalla voi oppia ymmärtämään ja sitä kautta nauttimaan.

Tuttua on helppo ymmärtää

Nuoret ymmärtävät pop-musiikin ja elokuvamusiikin kieltä suoraan. Klassisen musiikin ymmärtäminen vaatii toistoa joka onnistuu parhaiten perheissä, joissa kuunnellaan konserttimusiikkia ja myös käydään konserteissa.

Eri tyyliä kiinnostavat

Itse kuuntelen kaikkea keskiaikaisesta musiikista eri kulttuurien kansanmusiikkiin, bluesista jazziin, Mozartista schrammeliin, iskelmästä rockiin, nyky-musiikista hip-hopiin. Olen erityisen kiinnostunut musiikista, jota en ole ennen kuullut.

Lapsen tulkinta kehittyy

Lapsi saa soittaa kuin lapsi, tulkinta syntyy sitten kun on tulkintatahtoa. Soittajan täytyy olla rehellinen ja seistä sataprosenttisesti soiton takana.

Klassinenkin avautuu

Klassinen- tai nykymusiikki voivat olla aluksi vieraita, usein ymmärtäminen helpottuu kuuntelemisen lisäksi myös lukemisen, kuvataiteen, elokuvien tai dokumenttien avulla.

Lapsen tukemisesta

Suuri ongelma oppimisessa on harjoittelun vähäisyys, harjoittelemaan ei kuitenkaan kannata pakottaa. Ihanne on se että perheessä harrastetaan musiikkia monipuolisesti ja kannustetaan lasta, muistutetaan harjoittelusta mutta ei opeteta vaan luotetaan siihen että mahdolliset väärät sävelet, rytmit tai soittoasennot korjataan seuraavalla soittotunnilla.

Opettämisen ohjenuora

Opettajana tehtäväni on tarjota mahdollisuus, antaa vinkkejä, ohjata mahdollisimman toimiin keinoihin. Tämä on tasapainoilua tarkkuuden ja innostamisen välillä. Joskus on parempi antaa periksi tarkkuudessa, jos into soittaa on kova.

Ryhmäsoitto innostaa

Ryhmäsoitto on useimpien oppilaiden mielestä hauskinda. Ryhmäkappaleet teen mukana oleville soittajille sopiviksi ja sovitukset saavat muotonsa lennossa.

Soittotekniikka on tärkeää

Korostan hyvää ryhtiä, oikeita liikeratoja ja soiton rentoutta. Ne mahdollistavat myöhemmin runsaakin harjoittelun ja edistymisen taitavaksi soittajaksi.

Matkiminen auttaa

Musiikkia oppii hyvin matkimalla: kannattaa opetella kappaleita äänitteiltä, jäljitellä soittotapoja hyviä esityksiä kuuntelemalla. Esimerkiksi jazz- ja kansanmuusikot oppivat näin. Matkimalla saavutetaan suuri varasto ulkoa osattavia kappaleita sekä kyky improvisoida ja säveltää.

Yhdessä opitaan

Pienten ryhmässä soittajat opettelevat stemmansa korvakuulolta. Isompien oppilaiden Kääk! -kitarayhtyeessä stemmoja on eri tasoisia ja soittajat siirtyvät edistyessään helpommista osuuksista vaikeampiin. Nuoremmat oppivat vanhemmilta.

Omille oppilaille

Kitarakappaleet syntyvät usein mittatilausena oppilaille tuntien aikana. Olen tehnyt paljon oppimateriaalia. Ensimmäinen kappalekokoelma on viimeistelyä vaille valmis ja tarkoitus julkaista tänä keväänä. *Tööt tööt* -pianokirja ja *Pikku kitaristin joulusoitto* julkaistiin 1990-luvun puolivälissä.

Kirjoittajasta

Kirjoittaja on Keski-Helsingin musiikkiopiston kitaransoiton lehtori. Hän soittaa päätyönsä lisäksi Kansallisoppperassa kitara- ja mandoliiniosuudet sekä mandoliinia The Clayhill Brothers -yhtyeessä.

PULMA KULMA

Mikä on avainsana?

Täytettyäsi ristikon oikeilla soittimilla löydät vastauksen pystyriiviltä!

LAATINEET: MUPE-OPPILAAT

B	N	I	T	E	K	S	O	K	A	M	J	M	Ä
I	Ä	S	T	G	A	J	P	T	L	A	K	S	Ä
L	O	H	A	R	P	P	U	E	F	Z	H	O	N
L	U	F	N	I	E	A	H	O	I	I	J	R	I
R	L	L	R	N	L	I	S	M	N	Ö	Y	K	R
A	I	P	K	E	L	L	O	P	E	L	I	E	A
N	U	O	T	T	I	A	V	A	I	N	M	S	U
Ö	H	O	W	Y	M	A	R	T	I	S	O	T	T
H	A	Z	I	D	E	D	Ä	L	O	Å	N	E	A
V	K	A	T	I	S	E	K	A	K	U	O	R	O
E	K	K	H	Q	T	P	Y	L	M	B	R	I	S
S	O	P	R	A	A	N	O	W	O	O	T	G	M
K	N	S	B	A	R	O	K	K	I	S	E	J	I
G	U	C	M	M	I	X	S	P	A	F	M	K	E

Musiikki hukassa

Löydätkö sanarudukosta kaikki 18 sinne kätettyä musiikkiin liittyvää sanaa? Sanat voivat piileskellä pystysuorassa, vaakariveillä tai kulmittainkin, myös nurin perin ja ylösalaisin!

NOKKAHUILU
KAPELLIMESTARI
KOSKETIN
HARPPU
AL FINE
OBOE
SITRA
NUOTTIAVAIN
ÄÄNIRAUTA
SEKAUORO
METRONOMI
OTELAUTA
KAZOO
ETYDI
ORKESTERI
BAROKKI
SOPRAANO
PEDAALI

5 X →
4 X ↑
5 X ↓
2 X ↗
2 X ←

LAATINUT: SALLA SAARELA

Leo Clean Oy

Veneentekijäntie 18 B 1
00210 Helsinki
p. 010-5251360
asiakaspalvelu@leoclean.fi

Hyvä soitinkauppa Helsingissä!
www.woodwinds.fi

Huilut, oboet, klarinetit, fagotit,
lyömäsoittimet, jousisoittimet ja tarvikkeet
Albertinkatu 17, 00120 Helsinki
Avoinna: ti-pe klo 10-17, la klo 10-14 (kesäisin ma-pe, la sulj.)
p. (09) 681 2150, matti.helin@woodwinds.fi, aila.helin@woodwinds.fi

Oppilaaksi musiikkiopistoon

Solistiset aineet: viulu, alttoviulu, sello, kontrabasso, huilu, klarinetti, oboe, fagotti, saksofoni, trumpetti, pasuuna, puhallinvalmennus, piano, harmonikka, kitara, pop-jazzlaulu, sävellys

1. vaihe 1.4.–30.4.

Ilmoittautuminen pääsykokeisiin: www.khmusiikki.fi

2. vaihe ti 9.5.

Soivan Talon ilta: harjoitustestit, tiedotustilaisuus, soitinesittelyt

3. vaihe 29.–31.5.

Yksilötestit ja haastattelut (oma aika nähtävissä netistä 8.5. à)

Varhaisiän musiikkiryhmät

- 0–5-vuotiaiden musiikkileikkiryhmät
- 5–6-vuotiaiden musiikkileikki-kanteleryhmät
- 5–6-vuotiaiden rytmikkaryhmät
- 6–8-vuotiaiden soittoniekkaryhmät (rytmikästä yhteismusisointia)

Ennakoilmoittautuminen syksyn ryhmiin verkkosivujen kautta jatkaville muskarilaisille 1.4–30.4. uusille muskarilaisille 15.5. alkaen

• Päiväkotimuskarit:

Musiikkileikkiä järjestetään myös päiväkotitoiminnan yhteydessä, tiedustelut rehtorilta.

• Erityisryhmät muskari- ja kouluikäisille:

Tiedustelut musiikkiterapeutti Petriina Auramo, p. 040 506 4130

Jatkoilmoittautuminen 2017–18 sähköisesti huhtikuussa. Varausmaksukäytännöstä luovutaan.

Keski-Helsingin musiikkiopisto
Helsinginkatu 3–5, 00500 Hki
toimisto 050 3617 950, 050 3728 441
rehtori 050 511 2266
info@khmusiikki.fi

Lisätietoja: www.khmusiikki.fi

Ryhmäopetusta

Laulua

- Kuorot: Tinttaralla 6–9-vuotiaille ja Okariina 10–14-vuotiaille
Pieni laulunäyte, ajanvaraus etukäteen sari.norja@khmusiikki.fi
- Pop-jazz -lauluklinikka ja -yhtyelaulu yli 15-vuotiaille
Pyrkiminen pääsykokeissa, ks. yllä

Yhteismusisointia

- Jousi- ja puhallinorkesterit (pieni soittonäyte)
- Muut soitinryhmät

Musiikin perusteita

Musiikin perusteet 1, 2 ja 3, yleinen musiikkitieto, teoria, säveltapailu, harmoniaoppi
Tiedustelut syksyn vapaista ryhmäpaikoista: 050 3728 441

Kesämusisointia Päivölässä

Tervetuloa Keski-Helsingin musiikkiopiston XXIX-musiikkileirille Päivölän opistolle Valkeakoskelle 30.7.–6.8.2017

Opetus: viulu, alttoviulu, sello, huilu, trumpetti, kitara, piano sekä kamarimusiikki, yhtyesoitto, orkesteri, musiikinteknologia. Leirimaksuun sisältyy täysihoito, yhteissoitto/pianisteilla musapaja ja yksilöopetusta (7pv) 30min/385€ tai 45min/455€.

Lisämaksullinen opetus: sivuaine (6pv) 30min/170€, soittopaja/musapaja (musiikin tekoa pienryhmässä) 75€. Perheet voivat tulla mukaan leirille (täysihoitomaksu).

Lisätietoja ja haku: www.paivola.fi

Sähköinen ilmoittautuminen huhtikuussa, pe 28.4. mennessä.

Tiedustelut: Sari Norja, leirin johtaja, p. 050 555 3585, sari.norja@khmusiikki.fi

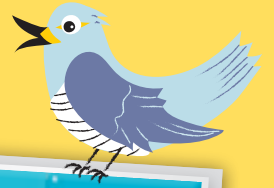

KUVA SALLA SAARELA

QH6 0

*"Luullahan, jotta on lysti olla, kun minä aina...
painan nappia ja laulan mukana!"*

Soiva kansanlaulukirja koko perheelle sisältää nuotit, sanat, soinnut ja kansanmusiikkiyhtye Freijan mukaansatempaavat säestykset.

Laulut on koonnut muusikko, kansanmusiikin asiantuntija ja opettaja **Maija Karhinen-Ilo**, hilpeä kuvitus **Päivi Arenius**.

Kaupoissa 20.4.2017

**TUTUSTU
KOKO SOIVAAN
SARJAAN!**

TAMMI